2 Plastic in textiel

Start de les met een korte herhaling van het begrip materiaalsoort. Vraag de leerlingen welke materiaalsoorten ze zich nog herinneren.

Laat hen vervolgens bij hun buur het etiket in hun kleding bekijken. Wat staat daar allemaal op? Bij sommige kledingstukken is het label niet meteen zichtbaar en moet er even gezocht worden. Vaak staat de samenstelling ook in verschillende talen vermeld. Het kan daarom handig zijn om vooraf zelf enkele kledinglabels (of kledingstukken) mee te brengen als voorbeeld.

Leerlingen kruisen de gevonden materiaalsoort aan in de tabel. Maak eerst de verschillende begrippen concreet. Kunnen ze een voorbeeld geven van een natuurlijk en een synthetisch materiaal?

Maak daarna ruimte in de klas of trek naar buiten om een actieve werkvorm te doen. Laat de leerlingen zich opstellen op een denkbeeldige lijn. Links staan de leerlingen die vooral kledij uit natuurlijke materialen dragen, rechts die met voornamelijk synthetische materialen, en in het midden wie een combinatie van beide aanheeft.

Deze oefening kan discussie uitlokken en dat is net waardevol. Het belangrijkste doel is dat leerlingen een onderscheid kunnen maken tussen natuurlijke en synthetische materialen. Maak ook duidelijk dat hier geen waardeoordeel aan vasthangt.

Om hen te ondersteunen, kan je grote woordkaarten voorzien met de termen ***natuurlijk***, ***gemengd*** en ***synthetisch***.

Deze les bevat enkele differentiatieoefeningen:

- Op een kledinglabel staat ook het land van herkomst vermeld. Dat biedt kansen om verder te verkennen: laat leerlingen het land opzoeken in een atlas en nagaan welke landen vaak als ‘productielanden’ voorkomen.
- Bespreek samen dat in sommige van deze landen minder strenge regels gelden rond arbeidsomstandigheden, lonen en milieunormen. Daardoor kunnen kledingstukken goedkoop geproduceerd worden. Tegelijk is het belangrijk te benadrukken dat (te) goedkope kleding vaak een sociale en ecologische impact heeft.